

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 52. Res Remenses ac Bellovacenses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII.

A. C. 1235.

c. 19.

c. 20.

c. 21.

c. 23.

c. 26.

Hujusmodi reis non licebit ulli familiæ sacrae nomen dare, ne Religiosos simplices depravent. A carcere neminem excipietis: non vir uxorem, non uxor virum, non parentes liberi sui, nec alios senectus & infirmitas immunes facient. Inquisitorum jurisdictionem definiet fontis domicilium, aut locus commissi criminis: & alter alteri scribet, quæ de reis sciverit. Neminem nisi convictum vel confessum condemnabitis: præstat enim facinus impunitum relinquere, quam innocentem damnare. Qui autem juridico ex more convictus pertinaciter negarit, hæreticus censebitur, quidquid cæteroquin fecerit, ut hæresin excussisse videretur. Denique recensentur signa, per quæ cognoscantur illi, qui ab hæreticis *Credentes* vocabantur.

§. LII.

Res Remenses ac Bellovacenses.

Interea Gregorio Papæ Archiepiscopus Remensis Henricus Broniensis conquestus est de civibus ipsius jurisdictionem profanam impugnantibus. Cum Rex ab Episcopo Bellovacensi, & quod conferebatur, ab Episcopis provinciæ Remensis dissideret, populi hac occasione ad excutiendum profani Ecclesiasticorum principatus jugum utebantur. Cives Remen-

Sup. §. 17.

Marlot. to. 2.
lib. III. c. 31.

Remenses Regias partes secuti, primum ^{Sæcul. XIII.} ex urbe Thomam Bellomesium * Eccle- ^{A.C. 1235.} siæ Metropolitanæ Præpositum sub ob-
tentu libertatis Clericorum tuendæ tur-
bas concitantem pepulerunt: deinde Ar-
chiepiscopo de profanis quibusdam juri-
bus controversiam moverunt. At Ca-
nonici Præsulis sui causam amplexi, jure
communitatis, quod cives sibi arroga-
bant, in contentionem adducto, a Papa
Quæsitores obtinere, qui rejectis Con-
sulum sententiis eos in curiam Roma-
nam vocarunt. Re Remis pervulgata a
civibus in furorem actis Canonorum
quorundam domus destructæ, ipsi injuriis
onerati, & omnes ex urbe una cum ipso
Archiepiscopo fugati, occupati ejus
annui fructus, illius castrum ad portam
Martis vi captum, ejusdem domestici a-
liquot perempti fuere. Archiepiscopus
illos anathemate multatos magis con-
tra se exasperavit.

Ita querimonias suas ad Papam de-
ferre coactus, ab eo litteras obtinuit ad
Decanum & Archidiaconum Barenses,
atque ad Doctorem Ferrium Canonicum
Lingonensem missas, quibus eis præcipi-
tur, ut anathema ab Archiepiscopo pro-
nunciatum, ubicunque idoneum censue-
rint, promulgari, & civium, ni se submit-
tant, proventus, æs alienum, cæteraque
bona tam in nundinis, quam alibi, ubi-

Sæcul. XIII. cunque inventa fuerint, occupari curent,
 A.C. 1235. ac denique ad subigendam eorum perti-
 naciam profanæ potestatis opem, si ne-
 cesse sit, implorent. Dabatur epistola
 3. Octobris anno 1235. sed effectus ejus
 nescitur.

to. XI, conc.
 p. 501.

Episcopi provinciæ Metropolitanæ sui
 rationibus consulebant, ut apparet ex
 decreto concilii, quot Quintinopoli eo-
 dem anno postridie Festi S. Magdalena
 23 Julii habebatur. Ibi præsidenti Ar-
 chiepiscopo Remensi assidebant sex Epi-
 scopi, Sueffionensis nimirum, Laudunen-
 sis, Catalaunensis, Noviodunensis, Sylva-
 nectensis, & Tarvannensis: cæteri qua-
 tuor, Ambianensis, Atrebatensis, Torna-
 censis, Cameracensis, omniumque provin-
 ciæ Ecclesiarum Cathedralium Collegia
 Legatos illuc miserant. Id concilium
 declaravit Ecclesiam violatam esse in pun-
 ctis pluribus. Erant vero sequentia.

Proscriptio Thomæ Bellomesij Cano-
 nici Remensis. Occupatio bonorum Ca-
 thedralis Collegii Sueffionensis, Regis no-
 mine facta. Repulsa ab eo data petenti
 jura, quæ vocant Regalia, novæ ad Do-
 minam nostram Sueffionensem Abbatissæ,
 cujus electionem Episcopus ratam ha-
 buerat; inhibitio, ne hic illi solenni ritu
 bene precaretur; ac direptio reliquiarum
 vasorumque, sacrorum hujus coenobii a
 Prætoze Regio perpetrata. *Rex*, inquit,
 bant,

bant, nos jubet in curia profana litigare Sæcul. XIII.
 cum hominibus ab Ecclesia proscriptis. Vult, A.C. 1235.
 ut Ecclesiastici singulari duorum certami-
 ne demonstrant se mancipiorum dominos esse.
 Ad causam Ecclesiæ Remensis quod atti-
 net, Rex illam judiciis ab Archiepiscopo ex
 Summi Pontificis autoritate contra cives la-
 tis relinquere sine inquisitione rationum ana-
 thematis debet, atque nulla earum cognitione
 inita Archiepiscopo auxilium, si invocetur,
 ad compensandas injurias a civibus ei il-
 latas subministrare. Sed Archiepiscopi non
 est suis civibus & clientibus beneficiariis,
 jurisdictioni suæ obnoxiiis de homicidio vel
 alio crimine sibi adscripto in Regia curia
 respondere. Denique Concilium Quinti-
 nopolitanum voluit, ut Episcopi ei affi-
 stentes ipsimet una cum Legatis Collegio-
 rum Cathedralium proximo Sabbatho
 Regem adirent, Concilii nomine ei rem
 exposituri, ac deinde die Dominico post
 Festum S. Petri ad vincula Compendii i-
 dem argumentum tractarent.

Congruenter huic decreto Archiepis-
 copus ac sex Episcopi Melodunum ad
 Regem S. Ludovicum profecti die octava
 S. Magdalenæ 29 Julii an. 1235. de omni-
 bus punctis memoratis apud eum disse-
 ruere. Reposuit ille, se consilium de his
 initurum, eosque decimo quinto die post
 Assumptionem Beatissimæ Virginis rur-
 sum Meloduni comparere jussit. Con-

Sæcul. XIII.
A. C. 1235.

Marlot.
p. 521.

sentiebant Episcopi; sed jam tum de duobus punctis nempe de causa Ecclesiæ Remensis ac de proscriptione Thomæ Belomessii Regem monuere. Concilium die Dominica 5 Augusti Compendii denuo sociatum tribus Abbatibus injunxit, ut die lunæ post Exaltationem S. Crucis 17 Septembris tertia Regem admonitione perurgerent. Et interea Sabbatho ante Nativitatem B. Virginis 1. Septembris ipsimet Episcopi ad S. Dionysium delati secunda Regi commonitione institerunt.

§. LII.

Querelæ Gallorum contra Ecclesiasticos.

Prew. lib.
Gall. c. 7.
n. 7.

Tum Franciæ Optimates apud Pontificem Maximum de Præsulibus ac Ecclesiasticis querebantur. Epistola continet nomina plurium quam triginta, quorum primi sunt Hugo Dux Burgundiæ, Petrus Britanniæ Comes, Hugo Comes Marchiæ, & Amaurius Comes Montfortius, supremus militaris rei Gallicæ Præfectus. Hi dicunt Papæ: *Quamvis Rex, & Majores ejus nostrique semper Ecclesiæ jura fideliter conservaverint, qua in re sollicitate eos imitamur: nunc tamen Præsules, ceterique Ecclesiastici contra Regem per nova molimina insurgentes, obsequia longo tempore ei & antecessoribus ejus præstita recusant,*